тева, да му сваки од њи преко Исправничества писмено изјасненије пошље, да је он за одпуст свој од подaнства аустријскога нуждне мјере употребио, и да по томе кад одпуст добије Совјету исти на промотреније у оргиналу пошље.

№ 481 А.
7. Марта 1836
у Крагујевцу.

ЦИРКУЛАР УПРАВИТЕЛНОГ СОВЈЕТА

Свима Исправничествама.

Да би се у гладне године народ од пропасти могао сачувати, и с раном до родне године у животу одржао, заведено је пре неколико година по старим окружијама Сербије, да се у свакоме селу кошеви награде и у њи од сваке главе по нешто ране оставља за непредвидиме нуждне догађаје. И да би се ова опшчеполезна наредба већма, да и у нове предјеле Сербије распространила, благоволила је Његова Светлост Милостивјејши Господар и Кназ наш височајшим предписанијем своим од 9. т. м. №. 889 обновити је, с' тим, да у сваком селу по један кош буде, у ком да се од сваке порез плаћајуће главе, с главе на главу одређено количество ране сакупи.

Следујући височајшем овом упутствованију рјешио је Управителни Совјет:

1. Да се у они сели гди кошева нема, такови одма о сеоском трошку правити даду, како ће овога лета јошт бити готови па пошто буду готови.

2. Да се ове 1836 године од сваке порезке главе *по 50 ока чисте ране* узме и у кошеве, кои ће се одсад магацини звати, сасне.

3. Но будући да рана на шепурини или на корену дуље траје и боље се од квара чува него у зрну, то да се место 50 ока чисте, од сваке порезке главе по 62½ оке на корену ове године узме и тако у магацину чува.

4. У оним селима пак, гди се магацини и у њима магацинске ране наоди, да се ове године стара рана, ако се је почела кварити или ако је сумње да се до друге ране неће моћи од квара сачувати, људма у размену, разда, и нова место старе у магацин усипе.

5. Тако исто да се у они сели, гди је прибиране ране у магацин већ заведено и људима у нуждним догађаима рана на зајам давана, ове године позајмљена рана покупи и у магацин врати, и то од свакога онолико, колико је ко у зајам примио.

6. Да сваки кмет у свом селу о истој рани бригу носи да се не поквари, о њој совјестан рачун држи, и свагда, а најмање сваке године, пошто се стара рана за нову промени и у магацин претоварн или пошто се од људи нови прилози покупе, и то најдуље о свршетку месеца Септемврија старешину среза свога извешћава, колико се у магацину ране наоди и у каквом је стању рана.

7. Срезке старешине пак да о томе совјесне и точне рачуне држе, и да сваке године одма у почетку месеца Октоврија сумарник у свакоме селу поименце наодеће се ране магацинске састављају по прегледалици и исправничеству поднесе.

8. Исправничества ће пак сумарнике ове срез по срез сабирати, и главни сумарник целог окружија по прегледалици састављати, и сваке године о Митрову дне Управителноме Совјету слати, тако, како ће овај из свију окружија обшчи сумарник моћи саставити и знати колико се у целоме отечеству нашему магацина, колико у њима ране за непредвидиме нуждне догађаје, у приправности наоди.

О свему томе непропушта Управителни Совјет исправничестсо извјестити, с тим налогом, да оно сваком срезком старешини окружија свога по један екземплар ове наредбе с прилозима пошље и стим увјешчанијем, да ће вообште за точно испуненије ове наредбе, а особито за истинитост налазеће се у сваком селу ране у ономе количеству као што у списцима

своима Исправничества јављали буду, они сами сваки за свој срез, а кметови сваки за своје село одговарати у оној истој мери, као што ће Исправничество бити под одговором за истинито сумиране и точно увођене сума у главни списак ране свога окружија, из списака срезки старешина и вообште за точно и испуненије ове наредбе. Осим тога под одговором су срезке старешине сваки за свој срез, и кметови сваки за своје село, за сваки квар ране кои би се њином немарности кад догодио.

№ 515 А
12. Марта 1836
у Крагујевцу.